

Anca Zaharia

JURNAL DE LIBRAR

Acum, ca o concluzie, aș spune ceva la fel de radical cum cred unii că mi-e felul: ar trebui să ardem tot, să pârljim librăriile și să dăm afară oamenii din ele, apoi să începem a le construi de la zero în spații dinainte gândite pentru așa ceva; să luăm oameni cu adevărat pasionați de carte, dar și cu abilități de lucru cu oamenii, să-i instruiem pentru tot felul de (astfel de) situații, să răsplătim pe măsură competența și performanța, dacă și unde e cazul, și să sancționăm atitudini pe care, sunt convinsă, le-am avut și eu cel puțin de câteva ori. Cum la fel de intens cred în a nu tolera nesimțirea, indiferent că e a unui client de bar sau de librărie, în a nu-ți lipi în frunte acel „clientul nostru, stăpânul nostru” care te face să nu mai judeci rațional. Și-n educație mai cred. Că aia ne-ar salva cu adevărat.

Cuprins

În fața librarului	
I. <i>Adrian Cârneciu</i>	33
În fața librarului	
II. <i>Geanina Ambrus</i>	41
În fața librarului	
III. <i>Cristina Ștefan</i>	52
În fața librarului	
IV. <i>Ana-Maria Anania</i>	60
În fața librarului	
V. <i>Ana-Maria Anania</i>	70
În fața librarului	
VI. <i>Ana-Maria Anania</i>	77
În fața librarului	
VII. <i>Ana-Maria Anania</i>	85

Anca Zaharia

Jurnalul altor librari

I. *Mihail Vakulovski*95

Jurnalul altor librari

II. *Claudiu Dumea* 104

Jurnalul altor librari

III. *Claudiu Dumea* 108

Jurnalul altor librari

IV. *Claudiu Dumea* 113

Jurnalul altor librari

V. *Claudiu Dumea* 122

Jurnalul altor librari

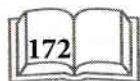
VI. *Claudiu Dumea* 128

Jurnalul altor librari

VII. *Claudiu Dumea* 138

Jurnalul altor librari

VIII. *Claudiu Dumea* 144

Jurnal de librar

În fața librarului

VIII. *George Bonea*152

În fața librarului

IX. *Anca Hamza*160

— Ok.

— Cartea asta cât costă? E la fel de scumpă?

— 40 lei.

— Aha, dar e prea subțire. Eu o vreau mai groasă. Așa am văzut-o la Selgros.

— Asta e singura care există.

— Aha, dar eu de fapt n-o voiam pe asta, ci pe aia.

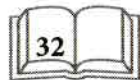
— Ok, aici, chiar lângă.

— Nuuu, și asta era mai groasă la Carrefour, eu mai groasă o vreau.

— Vi s-a părut. Este singura variantă care există.

— Bine, nu-mi place.

Pleacă furioasă, se întoarce după 10 minute, cumpără cartea.

În fața librarului

I.

Într-una dintre cele mai vechi și cunoscute librării din centrul capitalei. Intru hotărât, știind ce vreau, salut, mi se răspunde într-un mod cald.

— Vreau trilogia lui Tolkien, *Stăpânul Inelelor*. O aveți?

— Da, sigur! Imediat o aduc.

Și se duce glonț la un raft, de unde se întoarce cu o cutie.

— Ah, nu filmele! Cărțile, vă rog.

Mă scanează cu privirea pe repede-nainte și zice în șoaptă, ca pentru sine, un „N-aș fi crezut...”

— Ce?

— Ce ce?!

Eu zâmbesc. Ea zâmbește, ușor stânjenită (dar tot zâmbet se cheamă, până la urmă, deci e de bine!), îmi iau cărțile, plătesc,

salut și mă car de acolo. Iar în timp ce deschideam ușa mă gândeam la ce a spus. Avea dreptate, totuși. Nici eu n-aș fi crezut...

Anca Zaharia

Adrian Cârneliu

9.

— Aveți trei?

— Ce?

— Treiei.

— Ceee?

— Trei. Editura Trei.

— Ce anume de la editura Trei?

— Tot.

— Vreți tootul de la editura Trei?!?

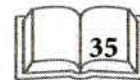
— Nu, dar vreau să mă uit. Aveți?

— Da, avem cărți de la editura Trei, dar nu grupăm cărțile pe editură, ci mai degrabă pe domeniu. Căutați, totuși, ceva anume, mă gândesc.

— Nu, nuu, toată editura.

— Pfff... Bun. Aici beletristică, autori străini, câțiva români; dincolo psihologie...

— A, păi și eu unde mă uit?

Ar fi fain uite așa:

- să se încurajeze depunerea reclamațiilor la adresa angajaților (peste tot);
- să se alcătuiască niște comisii care să cerceteze presupusele fapte și să aibă o poziție oficială;
- la stabilirea vinovăției, cel găsit vinovat să fie pus să plătească;
- dacă vinovat e angajatul reclamat, să primească avertisment/mustrare/penalizare/uatevăr;
- dacă se dovedește că reclamantul e un retardato-manelist cu mofturi dă pă Spanea și Italea, să fie și el tras; măcar la răspundere, dacă nu în țepă; sau să i se tragă o pâlmoaie la ureche.

Așa ar fi fain.

11.

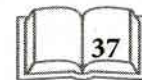
Dacă te știi un căcat prost care întreabă des „da’ pentru ce ești plătit/ă?”, răspunsul meu e general valabil: „mori, că nu știi

pentru ce e sau nu e plătit un om, că nu i-a redactat mă-ta contractul de muncă și tu, bou cretin, probabil nu te pricepi atât de bine la joburi și atribuții, sta-ți-ar șaormele în gât, așa cum te pricepi la dat cu părerea despre ce crezi că trebuie sau nu să facă oamenii!”.

12.

Oare e o regulă ca toate tutele care caută cărți despre yoga/zen/iluminare/deșteptare/pace interioară să fie complet nepoliticoase și irascibile și parcă ne... iubite în viața lor? Sau sunt așa pentru că n-au ajuns încă la cărțile pe care trebuie să i le dau dacă vreau să fie mai mult umană și mai puțin animală creatura? Deși eu aș presupune – greșit, se pare – că vițica are o bază de liniște și pace, iar acum vrea cărți pentru a-și adânci creierii într-o anume stare. Dacă nu, cât de trist e să fii ultima frustrată și să comanzi, pe ton tăios, de neam prost, ca un cocalar sigur pe el la autoservire, că vrei aia, și aia, și aia?

Cum să urli că vrei CARTEA AIA DESPRE CUM SĂ FII ZEN și AIA A TIPEI CARE TE ÎNVAȚĂ DESPRE RELAȚII și AIA CU CUM SĂ NU-ȚI BAȚI COPIII?

This is deep shit.

13.

Orice aș fi făcut/zis eu vreodată este bătut de ce mi-a zis mie nenea. Eu, după ce-i scanez cărțile:

— Punguță?

El, râzând:

— Hai, do'n'șoară, am eu față de așa ceva?

Evident că nu mă prind, el continuă cu:

— Dacă ziceați să puneți altceva, dar așa, chiar Guță... nu, nu.

14.

— Aveți atâtea cărți bune aici! Mai citiți?

Mă holbez.

Jurnal de librar

— Măcar din când în când?

Na, îs moldoveancă, mă aprind repede și sar cu furci și topoare.

— Pot să nu vă răspund?

Gata, zâmbetul de deștept.

— Ahaa, am înțeles. E în regulă.

— Nu, nu ați înțeles. Tocmai. Când întrebați așa, plecați de la premisa că nu citesc. Și asta mă enervează. Și-am avut și-o zi grea, deci mă enervează și mai tare. Deci, DA, CITESC! Nu din când în când. Citeesc!!!

— A, cred că n-am formulat bine.

15.

Mergând spre zona de pișare, întâlnesc un moș care mi se pare libidinos, dar îl văd o fracțiune de secundă, așa că-l ignor. Minutes later, moș libidinos e în librărie.

— Hărți cu Brașovu'?

— Asta, asta, asta mică, asta mai mică, asta...

— Au scrisul la fel, dimensiunea hărții diferă.

— Nu, că n-o să văd. Poate vii tu, cu ochisorii tăi, să-mi citești tu.

— Mori.

— Poftim?

— La revedere.

— Ăăă, bine-bine, vânzare bună să ai.

— Îhî, bine.

16.

Cochil. Da' mic rău, nu așa.

— Jurnalul unui...?

Îs atât de sigură că urmează să zică „puști”, încât îl întrerup:

— Da.

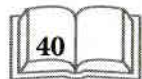
— ...Adam?

La naiba. Cine s-ar fi gândit?

— Nu, aia nu este.

— Și aia de care ziceați, cu puști, e la fel?

— Nu prea.

În fața librarului

II.

Mă dusei la Cărturești, chită să iau *Trilogia sexului rătăcitor*, despre care aflasem cu o zi înainte, ascultându-te pe YouTube în timp ce frecam faianțe și gresii, căci drept îți spun că asta e una dintre pasiunile mele: să ascult oameni deștepți spunând chestii mișto cât timp fac șmotru prin casă.

Am hoinărit prin librărie suficient de mult încât să par suspectă, încăpățânându-mă să găsesc singurică acest titlu, dar nu mi-a ieșit, așa încât m-am îndreptat spre librar, decisă să-l eliberez de grija uneia care bântuia de mai bine de-o oră, lingând câte-o carte chiar și de două ori. Mesajul din privirea lui devenise evident: „cucoană, biblioteca-i ceva mai încolo”.

— Salutare!, zic. Aș vrea să cumpăr *Trilogia sexului rătăcitor*, dar n-am găsit-o singură deși, după cum ai observat, sunt un om perseverent. Îmi spui, te rog, dac-o aveți?

